

Den sibirske nattergal

LIDT OM VENNER, FJENDER OG KONKLUSIONER.

Der var engang en individualistisk tænkende nattergal, som besluttede sig for ikke at følge fugleflokken sydpå, når det blev koldere i vejret og vinteren satte ind.

Da vejret blev køligere, begyndte det at knibe for den lille fugl at klare sig og tøvende besluttede den sig for at drage mod syd, men for sent.

I løbet af kort tid dannede der sig is på dens vinger, så den næsten ikke kunne bevæge dem mere og den faldt til jorden tæt ved en gård og næsten stivfrossen.

Netop da passerede en ko forbi den lille fugl og da koen skulle... dækkede den, den lille fugl med en stor varm kokasse.

Dette er enden, tænkte nattergalen, men gødningen varmede den op og lidt efter kunne han begynde at bevæge de små vinger igen.

Varm og lykkelig og i stand til at ånde begyndte den lille nattergal at synge.

I det samme kom en kat forbi og han hørte den muntre kvidren, gik efter lyden, kradsede i gødningen og fandt den syngende fugl og gjorde den lille nattergal til et bekvemt måltid med det samme.

Der findes tre moralske konklusioner:

1. Enhver der skider på dig, er ikke nødvendigvis din fjende.
2. Enhver der hjælper dig ud af møget, er ikke nødvendigvis din ven.
3. Så hvis du er varm og lykkelig og sidder i en møgbunke, så **HOLD DIN KÆFT.**